

Nr 151.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bidrag till uppvärmning av det s. k. kungshuset i Karlskrona; given Stockholms slott den 24 februari 1927.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Gustav Rosén.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 februari 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMBIN, ALMKVIST, LYBERG.

Departementschefen, statsrådet Rosén anför:

Genom brev den 15 juni 1801 anbefalldes Kungl. Maj:t kommitterade vid örlogsflottan att inköpa ett vid Landbrogatan i Karlskrona beläget stenhus jämte tomt, åbyggnader och uthus, för att Konungen vid vistande i Karlskrona skulle kunna bebo eget hus, varjämte det kunde tjäna till bostad för högste befälhavaren vid örlogsflottan och åt honom inrymmas. I överensstämmelse härmed blev ifrågavarande hus m. m. — det s. k. kungshuset — inköpt och har sedermera varit anvisat såsom boställe åt befälhavande amiralen i Karlskrona.

Bihang till riksdagens protokoll 1927. 1 saml. 130 häft. (Nr 151.)

I statsverkspropositionen, fjärde huvudtiteln, till 1921 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att halva kostnaden för uppvärmning av kungshuset finge bestridas av statsverket. Med hänsyn till de konsekvenser, ett dylikt medgivande måste innebära, fann sig emellertid riksdagen icke kunna bifalla Kungl. Maj:ts förslag.

I en till marinförvaltningen ingiven, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse den 10 februari 1927 har *befälhavande amiralen i Karlskrona* i förevarande ämne anfört bland annat följande.

Det s. k. kungshuset, som inköpts icke för befälhavande amiralens utan för Kungl. Maj:ts räkning, innehölle 20 delvis mycket stora rum förutom tambur, stor hall och kök och vore därför onödigt vidlyftigt såsom boställe för befälhavande amiralen, men på grund av rummens läge måste de så gott som alla under den kalla årstiden hållas uppvärmda, vilket givetvis ådroge boställsinnehavaren betydlig kostnad utöver den, som erfordrades för uppvärmning av en ordinär våning. Hittills vunnit erfarenhet gäve vid handen, att årskostnaden för uppvärmning av kungshuset — inklusive kokgas och i övrigt enligt liknande beräkning, som angivits i propositionen nr 183/1925 i fråga om definitiv löneroglering för landshövdingarna m. fl. — uppginge till något över 1,600 kronor, vilket belopp utgjorde medeltalet av kostnaderna för ett år med ovanligt kall vinter och ett med ovanligt mild vinter. På grund härav, och då befälhavande amiralen ansåge, att denna betydande utgift icke rätteligen borde i sin helhet drabba boställsinnehavaren, samt då kungshuset med avseende å storlek torde vara fullt jämfäst med ett landshövdingeresidens, hemställde befälhavande amiralen, att Kungl. Maj:t måtte av riksdagen utverka, att kostnaderna för uppvärmning av kungshuset, beräknade enligt samma grunder som i fråga om landshövdingeresidensen angivits i ovannämnda, av riksdagen bifallna proposition, måtte till $\frac{3}{4}$ ersättas av statsmedel.

Med överlämnande av berörda framställning har *marinförvaltningen* i skrivelse till Kungl. Maj:t anfört följande.

Framställningen åsyftade, att statsverket skulle bidra till kostnaderna för uppvärmning av befälhavande amiralens boställe med 1,200 kronor för år, utgörande $\frac{3}{4}$ av den beräknade årliga medelutgiften. Det vore enligt marinförvaltningens mening icke rimligt, att befälhavande amiralen skulle nödgas av egna medel bestrida hela den icke obetydande kostnaden för uppvärmning av kungshuset, vilket han av representativa skäl tilldelats såsom tjänstebostad och vore skyldig bebo. Då därtill enahanda skäl föranlett staten bidra till bränslekostnaderna för uppvärmning av landshövdingeresidensen, och ett av marinförvaltningen år 1925 i samband med anslagsäskandena avgivet förslag att i annan form bereda befälhavande amiralen kompensation icke vunnit bifall, finge ämbetsverket tillstyrka befälhavande amiralens nu föreliggande ansökan under meddelande, att utgiften syntes böra bestridas av anslaget till bränsle, lyse, vatten, renhållning och tvätt m. m., som därtill lämnade tillgång.

Det torde få anses vara med billighet överensstämmande, att staten i nu förevarande fall liksom fallet är i fråga om landshövdingebostäderna i viss mån bidrager till täckande av bränslekostnaderna. Beträffande sistnämnda bostäder gäller, att kostnaderna för uppvärmning av desamma

samt för bränsle, som använts för hushållsändamål, må till $\frac{3}{4}$ bestridas av statsverket, och få i kostnaderna inräknas jämväl utgifterna för värmelednings eldning och skötsel samt för vedens huggning och uppbärning i bostadslägenheten. Då befälhavande amiralen i Karlskrona uppgivit bränslekostnaden, beräknad enligt berörda grunder, till i medeltal 1,600 kronor för år, skulle man sålunda hava att räkna med ett årligt bidrag från statens sida av 1,200 kronor. I förevarande fall synes det mig emellertid lämpligare att stanna vid ett bestämt årligt belopp, och finner jag mig i sådant hänseende böra föreslå en summa av 1,000 kronor för år. Kostnaden torde, i enlighet med vad marinförvaltningen föreslagit, böra bestridas av sjöförsvarets anslag till bränsle, lyse, vatten, renhållning och tvätt m. m., vilket därtill lämnar tillgång.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att ett belopp av 1,000 kronor för år må av sjöförsvarets anslag till bränsle, lyse, vatten, renhållning och tvätt m. m. utgå såsom bidrag till uppvärmning av det s. k. kungshuset i Karlskrona.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Erik von Horn.
